

# Panium - Nummer Veertien

## *De Teleurstelling als de Sleutel tot de Tempeltoets*

Jeff Pippenger

2026-02-18

Het onderwerp van het heiligdom was de „sleutel” die de teleurstelling van 22 oktober 1844 aan het begin van de boodschap van de derde engel ontsloot, en het is het onderwerp van de teleurstelling dat de „sleutel” is om de heiligdoms boodschap van de tempeltoets aan het einde van de derde engel te ontsluiten.

En Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven; en wat gij op de aarde zult binden, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat gij op de aarde zult ontbinden, zal in de hemelen ontbonden zijn. Mattheüs 16:19.

Het feit dat 11 september 2001 wordt verstaan als “9/11”, in overeenstemming met het gegeven dat “911” in de Verenigde Staten het symbool is van een noodoproep, is ontworpen door Hem die alle dingen heeft ontworpen. Het begrijpen van de teleurstelling van 18 juli 2020 is wat het mogelijk maakt de beweging van de honderd vierenveertigduizend als zodanig te herkennen; maar alleen door hen die wensen te zien dat Jezus vandaag het geestelijke door middel van het natuurlijke voorstelt, niet anders dan Hij dat tweeduizend jaar geleden deed. “20/20”-zicht is het beste dat men kan hebben, en de teleurstelling van 2020 is de wegmarkering die het mogelijk maakt de tempel te herkennen in de profetische geschiedenis van de tien maagden.

„De gelijkenis van de tien maagden in Mattheüs 25 beeldt eveneens de ervaring van het adventvolk uit.” *The Great Controversy*, 393.

Twintig-twintigzicht is nog beter wanneer het wordt gecombineerd met de terugblik die door de fundamentele waarheden wordt vertegenwoordigd. Paulus leert dat “de geesten der profeten aan de profeten onderworpen zijn”, en de maagden van Mattheüs zijn daarom dezelfde maagden die Johannes aanduidt als de honderdvierenveertigduizend, en Johannes duidt hen aan als maagden in—Openbaring 144.

Dezen zijn het die zich met vrouwen niet hebben bezoedeld, want zij zijn maagden. Dezen zijn het die het Lam volgen, waarheen Het ook gaat. Dezen zijn het die uit de mensen zijn vrijgekocht, als eerstelingen voor God en het Lam. Openbaring 14:4.

De eerstelingen van het herfstseizoen zijn de maagden die het Lam in de tempel volgen, en de „sleutel” tot het verstaan van de tempel is de teleurstelling van 2020.

En Ik zal de sleutel van het huis van David op zijn schouder leggen; en hij zal openen, en niemand zal sluiten; en hij zal sluiten, en niemand zal openen. Jesaja 22:22.

Indien een adventist tot de 144.000 zal behoren, dan zal hij uit profetische noodzaak een teleurstelling hebben ondergaan die werd veroorzaakt door de verkondiging van een openbare voorspelling die niet uitkwam.

„Ik word dikwijls verwezen naar de gelijkenis van de tien maagden, van wie er vijf wijs waren en vijf dwaas. Deze gelijkenis is en zal tot op de letter vervuld worden, want zij heeft een bijzondere toepassing op deze tijd en is, evenals de boodschap van de derde engel, vervuld en zal tot aan het einde der tijden tegenwoordige waarheid blijven.” Review and Herald, 19 augustus 1890.

De slag bij Panium in vers vijftien van Daniël elf is de slag die leidt tot vers zestien, waarin de zondagswet in de Verenigde Staten wordt aangeduid.

Dan zal de koning van het noorden komen, een belegeringswal opwerpen en de sterkst versterkte steden innemen; en de krijgsmacht van het zuiden zal geen standhouden, noch zijn uitgelezen volk, en er zal geen kracht zijn om weerstand te bieden. Daniël 11:15.

In dit vers verslaan de Verenigde Staten Rusland, samen met Ruslands uitverkoren volk. Maar in het volgende vers kan niemand standhouden tegen de opkomst van Rome, dat Juda en Jeruzalem als de eerste stap in zijn verovering van de wereld merkt; toen Rome oprees als het vierde koninkrijk van de Bijbelse profetie. Doordat het in vers zestien in het letterlijke heerlijke land stond, bevond het symbool van het gezag van het letterlijke Rome zich binnen het letterlijke heerlijke land; en typificeerde aldus vers eenenveertig, wanneer het merkteken van het gezag van het geestelijke Rome wordt opgelegd aan het geestelijke heerlijke land van de Verenigde Staten.

De twee horens van het aardbeest van Openbaring dertien vertegenwoordigen het Republikeinisme en het Protestantisme. In vers vijftien van Daniël elf verslaat Antiochus Magnus, bekend als Antiochus III en Antiochus de Grote, het zuidelijke koninkrijk, vertegenwoordigd door de Ptolemeïsche dynastie. Antiochus vertegenwoordigt Donald Trump en de zuidelijke koning vertegenwoordigt Rusland. De slag bij Panium is de strijd tussen de Verenigde Staten en Rusland en Ruslands uitverkoren volk, een strijd waarin Antiochus de overhand behaalde, maar waarna hij zijn koninkrijk veroverd zag worden door het letterlijke Rome — de macht van vers veertien, die het uiterlijke gezicht van de Republikeinse horens van het aardbeest vestigt. Het innerlijke gezicht wordt vertegenwoordigd door de protestantse horens van het aardbeest. Beide horens zijn bij de slag bij Panium, want Petrus is daar als protestant met zijn boodschap uit het boek Joël.

## **250 jaar**

Wanneer wij de twee lijnen van het beest uit de aarde beschouwen, zien wij dat het beest uit de aarde in 1776 zijn opkomst begon, en dat in 1798 (tweeëntwintig jaar later) het beest uit de zee van Openbaring dertien zijn dodelijke wond ontving, en het beest uit de aarde zijn heerschappij begon als het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie. Tweehonderdvijftig jaar later, in 2026, zijn wij ontwaakt tot de innerlijke tempeltoets die op 8 mei 2025 begon.

Die „250“ Jahre stehen auch mit Antiochus Magnus in Verbindung. Wenn wir mit dem Erlass im Jahr 457 v. Chr. beginnen und von jenem Erlass aus zweihundertfünfzig Jahre weiterrechnen, gelangen wir zu 207, sieben Jahre vor der Schlacht bei Panium und zehn Jahre nachdem Ptolemäus Antiochus in der Schlacht bei Raphia besiegt hatte, was in Daniel 11,11 dargestellt wird. Daniel 11,11 ist selbstverständlich die äußere Linie des republikanischen Horns, die mit Offenbarung

11,11 übereinstimmt, welche die innere Linie des protestantischen Horns ist. Daniel und die Offenbarung sind dasselbe Buch, und die Offenbarung verwendet die Siegel als Symbole äußerer Prophetie und die Gemeinden als Symbole der parallelen inneren Prophetie.

Kores vertegenwoordigt alle drie de decreten, want men kan geen derde hebben zonder een eerste en een tweede.

“In het zevende hoofdstuk van Ezra wordt het besluit gevonden. Verzen 12–26. In zijn volledigste vorm werd het uitgevaardigd door Artaxerxes, koning van Perzië, 457 v.Chr. Maar in Ezra 6:14 wordt gezegd dat het huis des Heren te Jeruzalem gebouwd werd ‘naar het bevel [“besluit”, kanttekening] van Kores, en Darius, en Artaxerxes, koning van Perzië.’ Deze drie koningen brachten, door het besluit in te leiden, te bekrachtigen en te voltooien, het tot de volmaaktheid die door de profetie werd vereist om het begin van de 2300 jaren te markeren. Wanneer men 457 v.Chr., de tijd waarin het besluit werd voltooid, als de datum van het bevel neemt, bleek elke bijzonderheid van de profetie aangaande de zeventig weken vervuld te zijn.”  
The Great Controversy, 326.

Vanuit de drie decreten die door Kores in 457 v.Chr. worden vertegenwoordigd, wordt “250” jaren voltooid in de geschiedenis tussen de slag bij Raphia in 217 v.Chr., toen Ptolemaeus IV Antiochus de Grote versloeg, en 200 v.Chr., toen Antiochus vervolgens Ptolemaeus versloeg in de slag bij Panium in vers vijftien. De lijn stelt Antiochus Magnus in overeenstemming met Donald Trump. Aan het begin van het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie, van 1776 tot 1798, is er een periode van “22” jaren die de opkomst van het zesde koninkrijk vertegenwoordigt. Die “22” jaren illustreren eveneens de geschiedenis die door het getal “22” wordt voorgesteld aan het einde van de geschiedenis van het zesde koninkrijk, van 2001 tot 2023. “22” is het symbool van de vereniging van Goddelijkheid met menselijkheid, die tot stand wordt gebracht binnen de geschiedenis van het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie, hetwelk het beest uit de aarde is met een uitwendige hoorn van republicanisme en een inwendige hoorn van protestantisme.

Het werk dat Christus volbrengt door de vereniging die door “22” wordt voorgesteld, is het laatste werk van Christus in het Allerheiligste, dat wordt voorgesteld door de uitwissing van de zonde, welke volgens Joël, vergezeld van Petrus’ geïnspireerde commentaar, plaatsvindt tijdens de uitstorting van de late regen.

Bekeert u dan en bekeert u tot God, opdat uw zonden uitgewist worden, wanneer de tijden van verkwikking zullen komen van het aangezicht des Heeren. Handelingen 3:19.

Het uitwissen van de zonde is het laatste werk van de hemelse Hogepriester.

„Zoals oudtijds de zonden van het volk door geloof op het zondoffer werden gelegd en door het bloed ervan, in zinnebeeld, naar het aardse heiligdom werden overgebracht, zo worden in het nieuwe verbond de zonden van de berouwvollen door geloof op Christus gelegd en in werkelijkheid naar het hemelse heiligdom overgebracht. En zoals de voorbeeldige reiniging van het aardse werd volbracht door de verwijdering van de zonden waardoor het was verontreinigd, zo moet de werkelijke reiniging van het hemelse worden volbracht door de verwijdering, of uitdelging, van de zonden die daar staan opgetekend. Maar voordat dit kan

worden volbracht, moet er een onderzoek van de boeken plaatsvinden om vast te stellen wie, door berouw over de zonde en geloof in Christus, recht hebben op de weldaden van Zijn verzoening. De reiniging van het heiligdom houdt daarom een werk van onderzoek in — een werk van oordeel. Dit werk moet worden verricht vóór de komst van Christus om Zijn volk te verlossen; want wanneer Hij komt, is Zijn loon met Hem om eenieder te vergelden naar zijn werken. Openbaring 22:12.” The Great Controversy, 421.

Het werk dat op 22 oktober 1844 begon, ving aan op het hoogtepunt van de Middernachtsroep, en het werk wordt voltooid op het hoogtepunt van de Middernachtsroep, die Petrus aanduidt als de tijd van de uitdelging der zonde, welke de periode markeert van het oordeel over de levenden, wanneer de „tijden van verkwikking” aanbreken.

„Het werk van het onderzoekend oordeel en het uitdelgen van de zonden moet worden volbracht vóór de tweede komst van de Heere. Aangezien de doden geoordeeld zullen worden op grond van hetgeen in de boeken geschreven staat, is het onmogelijk dat de zonden van mensen worden uitgedelgd vóór het oordeel waarin hun zaken onderzocht moeten worden. Maar de apostel Petrus verklaart uitdrukkelijk dat de zonden van de gelovigen zullen worden uitgedelgd ‘wanneer de tijden der verkwikking zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren, en Hij Jezus Christus zenden zal’. Handelingen 3:19, 20. Wanneer het onderzoekend oordeel wordt afgesloten, zal Christus komen, en Zijn loon zal met Hem zijn om ieder te vergelden naar zijn werk zal zijn.” The Great Controversy, 485.

De “tijden van verkwikking” zijn ook de “tijden van de wederoprichting aller dingen.”

Komt dan tot inkeer en bekeert u, opdat uw zonden uitgewist worden, wanneer de tijden der verkwikking zullen komen van het aangezicht des Heeren; en Hij Jezus Christus zal zenden, Die u tevoren verkondigd is; Die de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, waarvan God gesproken heeft door de mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw af. Handelingen 3:19–21.

De „tijden van verkwikking” komen „van het aangezicht des Heeren”, die plaatsvinden wanneer „Jezus Christus” wordt gezonden. Toen de engel van Openbaring tien op 11 augustus 1840 nederdaalde, stelde Zuster White vast dat die engel „niemand minder was dan Jezus Christus”. Het werk dat Christus op 22 oktober 1844 begon, werd ingeleid door de geschiedenis van 1840 tot 1844; een geschiedenis waarvan Zuster White zegt dat zij „een heerlijke openbaring van de kracht Gods” was, terwijl zij juist die geschiedenis in verband brengt met het pinksterseizoen in de tijd van Petrus, en vervolgens die twee lijnen van profetische geschiedenis gebruikt om vooruit te wijzen naar de nederdaling van de engel van Openbaring achttien, die de aarde verlicht met Zijn heerlijkheid.

„De engel die zich verenigt met de verkondiging van de boodschap van de derde engel, moet de gehele aarde verlichten met zijn heerlijkheid. Hier wordt een werk voorzeggd van wereldwijde omvang en ongekende kracht. De adventbeweging van 1840–44 was een heerlijke openbaring van de kracht van God; de boodschap van de eerste engel werd gebracht naar elke zendingspost in de wereld, en in sommige landen was er de grootste godsdienstige belangstelling die in enig land sinds de Reformatie van de zestiende eeuw is waargenomen;

maar deze zullen worden overtroffen door de machtige beweging onder de laatste waarschuwing van de derde engel.

„Het werk zal gelijk zijn aan dat van de Pinksterdag. Zoals de ‘vroege regen’ werd gegeven in de uitstorting van de Heilige Geest bij de aanvang van het evangelie, om het kostbare zaad te doen ontkiemen, zo zal de ‘late regen’ aan het einde ervan worden gegeven voor de rijping van de oogst. ‘Dan zullen wij kennen, indien wij voortgaan den Heere te kennen: Zijn uitgang is bereid als de dageraad; en Hij zal tot ons komen als een regen, als de late en vroege regen op het land.’ Hosea 6:3. ‘Weest dan blijde, gij kinderen van Sion, en verheugt u in den Heere, uw God; want Hij heeft u gegeven den vroegen regen naar recht, en Hij zal u doen neerdalen den regen, den vroegen regen en den laten regen.’ Joël 2:23. ‘En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees.’ ‘En het zal zijn, dat een iegelijk die den Naam des Heeren zal aanroepen, zalig zal worden.’ Handelingen 2:17, 21.”

„Het grote werk van het evangelie zal niet worden voltooid met een geringere openbaring van de kracht van God dan die welke het begin ervan kenmerkte. De profetieën die vervuld werden in de uitstorting van de vroege regen bij de aanvang van het evangelie, zullen opnieuw worden vervuld in de late regen bij de afsluiting ervan. Hier zijn ‘de tijden der verkwikking’ waarop de apostel Petrus vooruitzag toen hij zei: ‘Komt dan tot berouw en bekering, opdat uw zonden uitgedelgd worden, wanneer de tijden der verkwikking zullen komen van het aangezicht des Heeren; en Hij Jezus zende.’ Handelingen 3:19, 20.” The Great Controversy, 611.

De adventbeweging van 1840 tot 1844 was een heerlijke openbaring van de kracht van God die de opening inleidde van het werk van Christus in de reiniging van Zijn heiligdom. Die geschiedenis begon toen Jezus, voorgesteld als de eerste engel van Openbaring veertien, op 11 augustus 1840 neerdaalde, zoals voorgesteld in hoofdstuk tien van Openbaring. De openbaring van de kracht van God die toen begon, nam toe tot aan de opening van het onderzoekend oordeel, en was daarom een voorafbeelding van een openbaring van de kracht van God die zou toenemen tot aan de afsluiting van het onderzoekend oordeel. De periode van het einde begon op 11/9, toen Jezus opnieuw neerdaalde als de engel van Openbaring achttien, toen de grote gebouwen van New York door de aanraking van God werden neergehaald, en het werk van het onderzoekend oordeel veranderde van de doden naar de levenden. De regens komen wanneer Jezus wordt gezonden.

Jezus leerde dat wij moeten bidden om te ontvangen, en Zacharia zegt dat wij om de late regen moeten bidden, ten tijde van de late regen. Het is derhalve duidelijk dat u moet weten dat u zich in de tijd van de late regen bevindt, om aan de aanwijzing van Zacharia te voldoen.

Bidt van de HEERE om regen ten tijde van de spade regen; dan zal de HEERE bliksemwolken maken en hun regenbuien geven, aan ieder gras op het veld. Zacharia 10:1.

Op 11 september daalde Jezus neer als de engel van Openbaring achttien en begon de late regen te sprenkelen, maar hij valt slechts op hen die voldoen aan Zacharia's bevel om „te vragen om de late regen”, wanneer u het ware begrip hebt dat „de tijden der verkwikking” en het herstel van alle dingen zijn aangebroken. De ziel moet „erkennen” dat de profetische periode van de late regen is aangebroken.

„Wij moeten niet wachten op de late regen. Zij komt over allen die de dauw en de regenbuien van genade die op ons neerdalen, zullen herkennen en zich toe-eigenen. Wanneer wij de brokstukken van licht verzamelen, wanneer wij de gewisse weldaden van God waarderen, Die er behagen in schept dat wij op Hem vertrouwen, dan zal iedere belofte worden vervuld. [Jesaja 61:11 geciteerd.] De gehele aarde moet vervuld worden met de heerlijkheid van God.”  
The Seventh-day Adventist Bible Commentary, deel 7, 984.

Op 11 september begonnen de tijden van verkwikking, en begon het uitdelgen van de zonden van de levenden. Dat oordeel stemt overeen met juist de eerste bepaling van het drievoudige verbond van Abraham. Die eerste bepaling was dat, wanneer de Heere Israël uit de Egyptische slavernij zou uitleiden, Hij zowel Zijn verbondsvolk als de natie zou oordelen waar zij als bijwoners en vreemdelingen hadden geleefd. Het eerste verbondsvolk was een type van het laatste verbondsvolk, namelijk de honderdvierenveertigduizend. Dat profetische volk zal worden geoordeeld als de protestantse hoorn van het beest uit de aarde, terwijl tegelijkertijd de republikeinse hoorn van het beest uit de aarde wordt geoordeeld.

Het oordeel over de Republikeinse hoorn komt aan het einde van haar geschiedenis, namelijk in de zondagwet. De zondagwet wordt voorgesteld in de vervulling van vers zestien, waar Rome in 63 v.Chr. de heerschappij over Juda overnam—volgens sommige historici op de Grote Verzoendag.

Antiochus Magnus vertegenwoordigt de Verenigde Staten in de verzen tien tot en met vijftien. Ronald Reagan behaalde de overwinning in de strijd van vers tien, die het ineensinken van de Sovjet-Unie in vers veertig voorafbeeldde. Jesaja 8:8 duidt dezelfde strijd aan die in de verzen tien en veertig van Daniël elf wordt voorgesteld, en die drie parallelle verzen maken het mogelijk Rusland te identificeren als de overwinnaar in de strijd bij Rafia van vers elf.

De slag bij Raphia in vers elf vormde een voorafschaduw van de oorlog in Oekraïne tussen de koning van het zuiden (Rusland) en de gevormde macht van het pausdom (Oekraïne). De oorlog werd geïnitieerd door de regering-Obama in de tijd van de eerste paus uit het zuidelijk halfrond, die tevens de eerste paus uit de Amerika's was, hoewel het Zuid-Amerika betrof. „Zuiden” is een symbool van globalisme, spiritualisme en communisme, en de eerste zuidelijke paus uit de Amerika's sloot zich aan bij de globalistische president Obama toen de oorlog van vers elf aanbrak. Reagan trad als de Verenigde Staten in vers tien een geheime alliantie aan met een conservatieve paus; vervolgens werden de nazi's van Oekraïne ingezet door een globalistische president in een periode van een globalistische paus. De Verenigde Staten staan onder Trump nu in een open verhouding tot de eerste Noord-Amerikaanse en zogenaamd conservatieve paus.

Reagan had een geheime alliantie met de antichrist van de Bijbelse profetie in de strijd van vers tien, en Obama initieerde de strijd van vers elf, in een periode waarin de paus eveneens een globalist was, gelijk aan Obama. Trump staat nu in een openlijke verhouding met een paus die parallel loopt aan die van Reagan, met dien verstande dat de aanvankelijke geheime alliantie nu een openlijke alliantie is. De drie pausen en de drie presidenten stemmen overeen met de drie veldslagen van de verzen tien, elf en vijftien.

„Bewonderenswaardig in haar schranderheid en sluwheid is de Roomse Kerk. Zij kan lezen wat komen gaat. Zij wacht haar tijd af, daar zij ziet dat de protestantse kerken haar hulde brengen door hun aanvaarding van de valse sabbat en dat zij zich gereedmaken die af te dwingen door juist de middelen waardoor zijzelf dit in vervlogen tijden heeft gedaan. Zij die het licht der waarheid verwerpen, zullen nog de hulp inroepen van deze zichzelf onfeilbaar noemende macht om een instelling te verheffen die bij haar haar oorsprong heeft. Hoe bereidwillig zij de protestanten in dit werk te hulp zal komen, laat zich niet moeilijk gissen. Wie begrijpt beter dan de pauselijke leiders hoe men moet omgaan met hen die aan de kerk ongehoorzaam zijn?“

„De Rooms-Katholieke Kerk vormt, met al haar vertakkingen over de gehele wereld, één machtige organisatie, onder de heerschappij van en bestemd om de belangen van de pauselijke stoel te dienen. Haar miljoenen leden, in elk land op de aardbol, worden onderwezen zichzelf te beschouwen als gebonden in trouw aan de paus. Wat hun nationaliteit of hun regering ook moge zijn, zij moeten het gezag van de kerk achten als verheven boven alle andere. Hoewel zij de eed mogen afleggen waarbij zij hun trouw aan de staat beloven, ligt daarachter toch de gelofte van gehoorzaamheid aan Rome, die hen ontslaat van iedere verplichting die strijdig is met haar belangen.“

“De geschiedenis getuigt van haar listige en volhardende pogingen om zich in de aangelegenheden der naties in te dringen; en, zodra zij eenmaal vaste voet had verkregen, haar eigen doeleinden verder na te streven, zelfs ten koste van de ondergang van vorsten en volken. In het jaar 1204 ontlokte paus Innocentius III aan Peter II, koning van Arragon, de volgende buitengewone eed: ‘Ik, Peter, koning der Arragonezen, belijd en beloof mijn heer, paus Innocentius, zijn katholieke opvolgers en de Roomse Kerk, steeds getrouw en gehoorzaam te zijn, en mijn koninkrijk getrouw in zijn gehoorzaamheid te bewaren, het katholieke geloof te verdedigen en ketterse verdorvenheid te vervolgen.’—John Dowling, *The History of Romanism*, b. 5, hfdst. 6, sec. 55. Dit stemt overeen met de aanspraken betreffende de macht van de Roomse pontifex, ‘dat het hem geoorloofd is keizers af te zetten’ en ‘dat hij onderdanen van hun trouw aan onrechtvaardige heersers kan ontslaan.’—Mosheim, b. 3, eeuw 11, deel 2, hfdst. 2, sec. 9, noot 17.”

“En laat men bedenken dat het de roem van Rome is dat zij nooit verandert. De beginselen van Gregorius VII en Innocentius III zijn nog steeds de beginselen van de Rooms-Katholieke Kerk. En indien zij slechts de macht had, zou zij die thans met evenveel kracht in praktijk brengen als in de voorbije eeuwen. Protestantse beseffen nauwelijks wat zij doen wanneer zij voorstellen de hulp van Rome te aanvaarden bij het werk van de verheffing van de zondag. Terwijl zij vastbesloten zijn hun doel te verwezenlijken, is Rome erop uit haar macht te herstellen, haar verloren opperheerschappij terug te winnen. Zodra eenmaal in de Verenigde Staten het beginsel is gevestigd dat de kerk de macht van de staat mag aanwenden of beheersen; dat godsdienstige gebruiken door wereldlijke wetten mogen worden afgedwongen; kortom, dat het gezag van kerk en staat het geweten moet overheersen, dan is de triomf van Rome in dit land verzekerd.

„Gods woord heeft gewaarschuwd voor het dreigende gevaar; laat men daaraan geen gehoor geven, en de protestantse wereld zal pas inzien wat de bedoelingen van Rome werkelijk zijn, wanneer het te laat is om aan de strik te ontkomen. Zij groeit stilzwijgend in macht. Haar leerstellingen oefenen hun invloed uit in wetgevende zalen, in de kerken en in de harten der mensen. Zij stapelt haar verheven en massieve bouwwerken op, in welke verborgen vertrekken haar vroegere vervolgingen zullen worden herhaald. Heimelijk en ongemerkt versterkt zij haar krachten om haar eigen doeleinden te bevorderen, wanneer de tijd zal zijn gekomen om toe te slaan. Het enige wat zij verlangt, is een gunstige uitgangspositie, en die wordt haar reeds gegeven. Wij zullen spoedig zien en voelen wat het doel van het roomse element is. Wie ook maar het woord van God zal geloven en gehoorzamen, zal daardoor smaad en vervolging op zich laden.” The Great Controversy, 580, 581.

In 2016 werd Trump gekozen; vervolgens stalen de globalisten, vertegenwoordigd door Biden, de verkiezing van 2020, maar dat wordt alleen erkend door hen die een 20/20-visie hebben. In vers dertien “keert” Donald Trump in 2024 terug, met meer macht dan ooit, en begint hij zijn voorbereiding op de gouden eeuw evenals op de slag bij Panium in vers vijftien. Vervolgens verscheen Leo de paus om het visioen in 2025 te bevestigen, de derde paus die verbonden is met de drie veldslagen van de verzen tien tot en met vijftien, en eveneens met de drie presidenten van die veldslagen. De eerste en derde paus en president worden als conservatief beschouwd, en de middelste paus en president waren globalisten. De eerste alliantie was geheim, de laatste is openlijk, want zij wordt in vers veertien voorgesteld als het symbool dat het uiterlijke visioen van de profetieën van de laatste dagen bevestigt.

Op 31 december 2023 begon het werk van de eerste engel, zoals getypeerd door het werk van het eerste decreet, het fundament te leggen. De fundamentele beproeving betrof de vraag of William Miller juist of onjuist was in zijn identificatie dat het Rome was dat het gezicht in vers veertien vaststelt. Millers identificatie van Rome als het symbool dat het profetische gezicht van de laatste dagen vaststelde, is in bepaalde opzichten de meest betekenisvolle van al Millers fundamentele waarheden. Hoe Miller tot bepaalde inzichten kwam, kan slechts worden afgeleid door geheiligde logica toe te passen op zijn tijd en omstandigheden, maar bij sommige van zijn profetische ontdekkingen bestaat er zeer specifieke getuigenis waarom hij tot zijn inzichten kwam. Het meest fundamentele van zijn inzichten was zijn identificatie dat het Rome is dat het gezicht vaststelt.

Miller getuigt rechtstreeks hoe hij zocht te begrijpen wat het was dat in het boek Daniël „weggenomen” was. Hij geeft niet alleen aan waar hij zijn antwoord vond, maar hij spreekt ook van zijn opwinding toen hij de schat ontdekte waarnaar hij had gezocht. Apollos Hale geeft een toelichting op Millers eigen geschriften, en in het volgende gedeelte laat Hale zien hoe Miller een leerling der profetie werd. Miller, als de boodschapper van het licht dat in 1798 werd ontzegd, is een heilig voorbeeld van hen die Daniël de „wijzen” noemde, die „verstaan” wanneer het boek „ontzegd” wordt. Millers getuigenis van hoe hij ertoe werd geleid de Bijbel te bestuderen, is een doelbewust voorbeeld van Hem die alle dingen bestuurt. Let op Millers ontwikkeling, want hij is het voorbeeld van de wijzen die de toename van kennis verstaan, zelfs wanneer zij, zoals Miller, uit de duisternis der dwaling tevoorschijn komen.

‘In de maand mei 1816 werd ik tot overtuiging van zonde gebracht, en o, welke verschrikking vervulde mijn ziel! Ik vergat te eten. De hemelen schenen als koper, en de aarde als ijzer. Zo ging het voort tot oktober, toen God mijn ogen opende; en o, mijn ziel, wat een Zaligmaker ontdekte ik Jezus te zijn! Mijn zonden vielen als een last van mijn ziel: en toen, hoe duidelijk scheen de Bijbel mij! Alles sprak van Jezus; Hij was op iedere bladzijde en in iedere regel. O, dat was een gelukkige dag! Ik verlangde rechtstreeks naar huis te gaan, naar de hemel; Jezus was mij alles, en ik dacht dat ik ieder ander Hem kon doen zien zoals ik Hem zag, maar ik vergiste mij.

“Gedurende de twaalf jaren waarin ik een deïst was, las ik alle geschiedenissen die ik kon vinden; maar nu had ik de Bijbel lief. Hij leerde over Jezus! Toch was er nog een aanzienlijk deel van de Bijbel dat voor mij duister was. In 1818 of 1819, terwijl ik in gesprek was met een vriend bij wie ik op bezoek was en die mij gekend en mij had horen spreken toen ik een deïst was, vroeg hij mij op tamelijk veelbetekenende wijze: “Wat denkt u van deze tekst, en van die?” waarbij hij verwees naar de oude teksten waartegen ik als deïst bezwaar had gemaakt. Ik begreep wat hij bedoelde en antwoordde: Als u mij tijd wilt geven, zal ik u zeggen wat zij betekenen. “Hoeveel tijd wilt u hebben?” Ik weet het niet, maar ik zal het u zeggen, antwoordde ik, want ik kon niet geloven dat God een openbaring gegeven had die niet begrepen kon worden. Toen nam ik mij voor mijn Bijbel te bestuderen, in de overtuiging dat ik kon ontdekken wat de Heilige Geest bedoelde. Maar zodra ik dit voornemen had gevormd, kwam de gedachte bij mij op: “Stel dat u een passage vindt die u niet kunt begrijpen, wat zult u dan doen?””

“Toen kwam deze wijze van Bijbelstudie in mijn gedachten op:—Ik zal de woorden van zulke Schriftgedeelten nemen, en ze door de Bijbel heen nagaan, en op die manier hun betekenis achterhalen. Ik had Crudens Concordantie, [aangeschaft in 1798] die, naar ik meen, de beste ter wereld is; dus nam ik die en mijn Bijbel, en zette mij aan mijn schrijftafel, en las niets anders, behalve een weinig in de kranten, want ik was vastbesloten te weten wat mijn Bijbel betekende. Ik begon bij Genesis, en las langzaam verder; en wanneer ik bij een tekst kwam die ik niet kon begrijpen, doorzocht ik de Bijbel om te ontdekken wat die betekende. Nadat ik op deze wijze door de Bijbel was heengegaan, o, hoe helder en heerlijk verscheen de waarheid! Ik vond hetgeen ik u heb gepredikt. Ik was ervan overtuigd dat de zeven tijden in 1843 eindigden. Toen kwam ik bij de 2300 dagen; die brachten mij tot dezelfde conclusie; maar ik had er in het geheel niet aan gedacht uit te vinden wanneer de Heiland zou komen, en ik kon het niet geloven; maar het licht trof mij zo krachtig dat ik niet wist wat ik doen moest. Nu, dacht ik, ik moet sporen en teugel aanleggen; ik zal niet sneller gaan dan de Bijbel, en ik zal ook niet achterblijven bij haar. Wat de Bijbel ook leert, daaraan zal ik vasthouden. Maar toch waren er nog enige teksten die ik niet kon begrijpen.”

„Zoveel dan over zijn algemene wijze van Bijbelstudie. Bij een andere gelegenheid zette hij zijn wijze uiteen om de betekenis vast te stellen van de tekst die ons hier voorligt — de betekenis van ‘het gedurige’. ‘Ik las verder,’ zei hij, ‘en kon geen ander geval vinden waarin het voorkwam dan in Daniël. Vervolgens nam ik die woorden die daarmee in verband stonden: “wegnemen”. “Hij zal het gedurige wegnemen”, “van de tijd af dat het gedurige zal zijn weggenomen”, enz. Ik las verder en dacht dat ik geen licht over de tekst zou vinden; eindelijk

kwam ik bij 2 Thessalonicenzen 2:7, 8. “Want de verborgenheid der ongerechtigheid werkt reeds; alleen hij die haar nu weerhoudt, zal haar weerhouden, totdat hij uit de weg is weggenomen; en dan zal de wetteloze geopenbaard worden”, enz. En toen ik bij die tekst gekomen was, o, hoe helder en heerlijk verscheen de waarheid! Daar is het! dat is “het gedurige!” Welnu, wat bedoelt Paulus met “hij die nu weerhoudt”, of verhindert? Met “de mens der zonde” en “de wetteloze” wordt het pausdom bedoeld. Welnu, wat is het dat verhindert dat het pausdom geopenbaard wordt? Wel, dat is het heidendom; welnu, dan moet “het gedurige” het heidendom betekenen.” Apollos Hale, The Second Advent Manual, 66.

De voorzienige leiding van Millers studie, zowel door menselijke als door goddelijke invloed, ligt in het verslag vast. Zijn oude vriend spoorde hem aan, en de gedachten die tot hem kwamen, waren de stem van de engel Gabriël, die Zuster White „regel op regel” aanduidt als de engel die Miller herhaaldelijk bezocht. Hij duidt de zeven tijden aan als zijn eerste ontdekking en vervolgens de 2.300 als de tweede getuige van de zeven tijden, want beide eindigden in 1843 (zoals hij aanvankelijk geloofde). Die twee profetieën vormen zijn alfa- en omega-ontdekkingen, en binnen de profetische verhouding tot Miller duiden zij op de vergissing die door Samuel Snow zou worden gecorrigeerd met de boodschap van de Middernachtsroep, die de „zevende-maandsbeweging” inleidde. De beweging van de Middernachtsroep was de „zevende-maandsbeweging” toen zij het kampbijeenkomst te Exeter verliet, want zij wees op de komst van de Heere op de tiende dag van de zevende maand, die in 1844 op 22 oktober viel.

De vergissing die de bekrachtiging van de tweede engel voortbrengt, wordt weergegeven door Millers aanvankelijke inzicht dat de zeven tijden en de 2.300 jaren beide in 1843 eindigden. In de passage is de volgende leerstelling die wordt besproken, hoe Miller ertoe kwam Rome te identificeren als het symbool dat het gezicht vaststelt. De leraren van de adventistische geschiedenis wijzen erop dat al William Millers profetische inzichten gebaseerd waren op zijn identificatie van twee verwoestende machten. Hij begreep die twee verwoestende machten als het heidense en het pauselijke Rome, en hij zag die twee machten in 2 Thessalonicenzen toen hij tot het inzicht kwam dat het „dagelijks” in het boek Daniël het heidense Rome is. Elk profetisch model dat door Miller werd uiteengezet—van wie Zuster White ons mededeelt dat hij herhaaldelijk door engelen werd bezocht—was gebaseerd op zijn inzicht dat Rome het gezicht vaststelt. Elk ervan!

Sinds 31 december 2023 heeft de Leeuw uit de stam van Juda de Openbaring van Jezus Christus ontzegd. Vanaf dat moment was de fundamentele beproeving begonnen, en zij bereikte haar voltooiing toen de eerste paus uit de Verenigde Staten op 8 mei 2025 zijn regering aanving. Op dat moment begon de tempelbeproeving.

Wij zullen deze zaken in het volgende artikel voortzetten en de „250” jaren als een getuige aanwenden ter ondersteuning van onze identificatie dat de fundamentele beproeving met de huidige paus eindigde.